

meler, som jeg kunde have Lyst til at sige et Par Ord om. Den i Lovforslaget foreslaaede Form for Bekendtgørelse tiltaler mig i høj Grad. Det har ofte staaet for mig som uheldigt, at man brugte den nuværende Lysningsform, fordi jeg saa ofte har hørt, hvorledes man under Lysningen i Kirken remser en hel Del Navne op, som ingen kender, og end ikke for den nærmeste Slægt og Venner af den Mand, som skal giftes, er det muligt at kende hans Navn blandt alle disse Navne, der remses op i Kirken, ja, det er i Virkeligheden saadan, at naar man lige undtager de to Folk, for hvilke Lysningen sker, er det for alle andre en Plage at skulle høre paa denne Opremsning, og det er i Virkeligheden ikke til Nytte for nogen som helst. Saaledes er i alle Tilfælde Forholdet i de større Sogne her i Kjøbenhavn. Den ny Bekendtgørelsesform forekommer mig derfor at være et betydeligt Fremskridt, dog er jeg ikke sikker paa, om det er nødvendigt at gaa saa vidt som i Lovforslaget foreslaaet, at man i alle Tilfælde skal bekendtgøre baade vedkommende eventuelle Ægtefællers Navne og deres Forældres, det turde dog mulig være nok i alle Tilfælde for de Folk, som ere ud over den Alder, da man kræver Forældres og Værgers Samtykke, altsaa over 25 Aars Alderen, alene at forlange Bekendtgørelse af Mandens Navn, for det kan jo dog være uheldigt for mange Mennesker — selv om jeg indrømmer, at man ikke kan have megen Grund til at være stødt derover — f. Eks. for en Fader, der er i høj Grad imod et Ægteskabs Indgaaelse, at han ser sit Navn bekendtgjort i den Forbindelse.

Det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Svend Høgsbro) mente med Hensyn til den Tilladelse, der skulde gives til Indgaaelse af Ægteskab, før man var fyldt 25 Aar, at der burde erhverves Samtykke ikke blot fra Faderen, men ogsaa fra Moderen, men det forekommer mig, at det i det praktiske Liv ikke vilde være heldigt, om man gjorde denne Forandring, som det ærede Medlem ønskede. For enten ere Forældrene enige om det, og saa betyder det intet, eller ogsaa ere de uenige om det, og saa kan det afstedkomme ubehagelige Konsekvenser. Naar man kræver Forældres eller Værgers Samtykke til Indgaaelse af et Ægteskab, er Formaalet dermed jo kun at sikre den vedkommende fra at indgaa en saadan Forbindelse, som vil kunne blive uheldig for ham i hans Fremtid, og det forekommer mig, at hvis man

vil gaa saa vidt, at man vil forlange baade Faderens og Moderens Samtykke dertil, saa gaar man videre, end det Formaal, man tilsigter, kræver, og man skal ikke udsætte sig for, at der i saadanne Tilfælde, hvor der er Uenighed mellem Faderen og Moderen af helt andre Grunde, skal skabes uheldige Forhold for den vedkommende, der ønsker at gifte sig. Forholdet er jo her som saa ofte, at man gaar ud fra, at Faderen udtrykker begges fælles Ønske, og det forekommer mig, at man ikke bør tilskynde Hustruen til at tage et Særstandpunkt i en saadan Sag ved at forlange, at hendes Samtykke absolut ogsaa skal udkræves til Ægteskabs Indgaaelse. Naar Forslaget derimod kræver som Betingelse for, at Faderens Samtykke skal være nok, at denne ikke maa være umyndiggjort, saa forekommer denne Bestemmelse mig ogsaa lidt vel haard, thi den Tilladelse, der kræves af Faderen, kræves i hans Egenskab af Fader og ikke i hans Egenskab af Familieforsørger, og det forekommer mig, at den Tilladelse, han skal give, er saa rent familieretlig og er absolut fjern fra ethvert økonomisk Spørgsmaal, og at det derfor vil være for haardt, om vedkommende Fader, fordi han af en eller anden Grund er bleven erklæret umyndig, derfor ikke skulde være i Stand til at optræde som den, der giver sin Datter eller Søn Tilladelse til at indgaa Ægteskab.

Der findes i Lovforslaget et Par Bestemmelser, der ophæve et Par Paragraffer i Forordningen af 1734. Jeg skal ikke udtale mig om det rent reelle i Betydningen af de Bestemmelser, der findes i disse Paragraffer, og jeg skal ikke udtale mig om, hvorvidt man bør gaa til en Ophævelse af dem eller ikke, men det forekommer mig dog, at de ikke saa meget høre hjemme paa en Lov som den, der her foreligger, det vilde derimod tiltale mig mere, om man hellere tog denne Forordning af 1734 op i sin Helhed til Overvejelse, og at man altsaa undlod at træffe nogen Bestemmelse om disse Punkter her paa dette Forslag.

I øvrigt skal jeg ikke komme ind paa Enkeltheder i Forslaget. Det er for mig ikke utiltalende, at man har ophævet den gamle Ægteskabshindring, den Bestemmelse, at man ikke maa gifte sig med Broders Enke. Det har jo hyppigt været meget vanskeligt at forklare, at man ikke maatte gifte sig med sin Broders Enke, medens en Kvinde gerne maa gifte sig med Enkemanden efter hendes Søster. Det